

**“MAHBUB UL-QULUB” DAGI TURKIY SO‘ZLARING HOZIRGI O‘ZBEK ADABIY
TILIGA MUNOSABATI**

**ОТНОШЕНИЕ ТУРЕЦКИХ СЛОВ В "МАХБУБ УЛ-КУЛУБ" К СОВРЕМЕННОМУ
УЗБЕКСКОМУ ЛИТЕРАТУРНОМУ ЯЗЫКУ**

**THE RELATION OF THE TURKISH WORDS IN "MAHBUB UL-QULUB" TO THE
CURRENT UZBEKI LITERARY LANGUAGE**

Muminova Umida Qarshiyevna

¹Muminova Umida Qarshiyevna

- Termiz davlat pedagogika instituti o'qituvchisi

Annotatsiya

«Mahbub ul-qulub» dagi turkiy so'zlarning hozirgi o'zbek adabiy tiliga munosabatini o'rganish shuni ko'rsatdiki, jamiyatda yuz beradigan ijtimoiy-siyosiy jarayonlar, ilmiy-texnikaviy taraqqiyot, iqtisodiy va ma'rifiy sohalaridagi o'zgarishlar, yangilanishlar ta'sirida tilning lug'at boyligida yangi so'z va atamalarining vujudga keladi, ayni paytda, ma'lum leksemalar eskirib, tarixiy kategoriyaga aylanadi. Maqolada qo'llangan turkiy so'zlarning talaygina qismi hozirgi kunda ishlatiladi. Masalan, Alisher Navoiy istifoda qilgan qarindoshlik, inson tana a'zolari, zoonimlar, vaqtni ifodalovchi birliklar, sonlar, maishiy, ijtimoiy-siyosiy leksemalar, shaxs tushunchasi, belgi-xususiyatni bildiruvchi so'zlarning ko'pchiligi bugun adabiy tilimizda ayni shakl va ma'noda qo'llanib kelinganligini ko'rishingiz mumkin.

Аннотация

Изучение отношения турецких слов в «Махбуб ул-Кулуб» к современному узбекскому литературному языку показало, что общественно-политические процессы, научно-технический прогресс, изменения и обновления в экономической и образовательной сферах, происходящие в обществе под его влиянием, в лексике языка появляются новые слова и термины, в то же время некоторые лексемы устаревают и становятся исторической категорией. Большинство турецких слов, использованных в статье, используются и сегодня. Например, Алишер Навои использовал родство, части человеческого тела, зоонимы, единицы времени, числа, бытовые, общественно-политические лексемы, понятие лица, а большинство слов, обозначающих характер-характеристики, имеют в нашем литературном языке одинаковую форму и значение.

Abstract

The study of the relation of the Turkish words in "Mahbub ul-Qulub" to the current Uzbek literary language showed that socio-political processes, scientific and technical progress, changes and updates in the economic and educational spheres taking place in the society under its influence, new words and terms appear in the vocabulary of the language, at the same time, certain lexemes become obsolete and become a historical category. Most of the Turkish words used in the article are used today. For example, Alisher Navoi used kinship, human body parts, zoonyms, time units, numbers, household, socio-political lexemes, the concept of person, and most of the words denoting character, which have the same form and meaning in our literary language today.

Kalit so'zlar: qarindoshlik, inson tana a'zolari, zoonimlar, vaqtni ifodalovchi birliklar, sonlar, maishiy, ijtimoiy-siyosiy leksemalar, shaxs tushunchasi, belgi-xususiyatni bildiruvchi so'zlar, ijtimoiy-siyosiy jarayonlar, ilmiy-texnikaviy taraqqiyot, iqtisodiy va ma'rifiy sohalaridagi o'zgarishlar, yangilanishlar.

Ключевые слова: родство, части тела человека, зоонимы, единицы времени, числа, домашнее хозяйство, общественно-политические лексемы, понятие человека, слова, обозначающие признаки и признаки, общественно-политические процессы, научно-техническое развитие, экономические и образовательные перемены, обновления в образовательные области.

Key words: kinship, human body parts, zoonyms, units of time, numbers, household, socio-political lexemes, concept of person, words denoting signs and characteristics, socio-political processes, scientific and technical development, economic and educational changes, updates in educational fields.

KIRISH

Asarda qo'llangan turkiy so'zlarning talaygina qismi hozirgi kunda ishlatiladi. Chunonchi, Alisher Navoiy istifoda qilgan qarindoshlik, inson tana a'zolari, zoonimlar, vaqtni ifodalovchi birliklar, sonlar, maishiy, ijtimoiy-siyosiy leksemalar, shaxs tushunchasi, belgi-xususiyatni bildiruvchi so'zlarning ko'pchiligi bugun adabiy tilimizda ayni shakl va ma'noda qo'llanib kelmoqda. Masalan, zamonaviy o'zbek tilida "tirik mavjudotning ko'rish a'zosi"ni anglatuvchi **köz** (O'TIL, II, 506) so'zi ilkl bor Kultegin bitigtoshida uchraydi: *körür közü körmez tek bolti* - ko'rar ko'zim ko'rmadek bo'ldi (DTS, 320). Leksema "Qutadg'u bilig" asarida "ochko'z, xasis", "tikilib qaramoq", "tabassum

qilmoq” semalarda qayd etilgan: *Közi aç kişi açlıq qozur* – ko’zi och kishi o’lgandan keyin to’yadi; *Sevār sevmāz ersā seṇā açti köz; kiçigkâ köz açsa bezüklük bolur* (DTS,320-321). Tekshirilayotgan manbada o’zining dastlabki ma’nosida keladi: *Közni asramaqdur barça nāmahram yüzdin va tīlni tutmaqdur barça nāmaşru’ sözdin* (MQ,38).

“O’zbek tilining izohli lug’ati”da “farzandi yoki farzandlari bo’l-gan xotin (o’z tuqqan farzandlariga nisbatan); bolali xotin” tavsiflangan **ana** - ona (O’TIL,III,130) so’zi “Mahbub ul-qulub” asarida ayni semada keltirilgan: *Agar sa’yig’a yarasha olur xayoli bo’lg’ay, ota merosi va ona sutidek haloli bo’lg’ay* (MQ,15). Atama dastlab “Oltun yorug” asari va Turfon matnlarida ifodalangan: *anasin babasin oḡlanı sevārchā* – ota-onasini farzandi kabi yaxshi ko’radi (DTS,43). XI asr yodnomalarida o’z ma’nosini davom ettirgan: *kenç anasin emdi* – bola onasini emdi (DTS,43).

ADABIYOTLAR TAHLILI VA METODLAR

Qadimgi turkiy, eski turkiy manbalarda **oḡul** (DTS,364) leksemasi «bola, o’g’il bola», «o’g’il farzand» ma’nolaridan tashqari, hayvon va qushlarning bolasiga nisbatan ham qo’llanilgan. Masalan, *Er oḡli muṇazmas, it oḡli külārmās* – it bolasi doim iztirobda qolmaydi, biror tadbir bilan undan qutuladi, it bolasi otdek doim chalqancha yota olmagan kabi (MK,II,56). “Hibatul haqoyiq” asarida **oḡul** “o’g’il” semasida ishlatilgan: *Adib Ahmad oḡli yoq ol hiç şaki* (DTS,364). Alisher Navoiy asarlarida ham o’zining asl ma’nosida uchraydi: *Taṇ atqaç er va xatunı kasb üçün tarqaşib, oḡul va qızları köy va köçädä bütrāşib* (MQ,30).

Hozirgi o’zbek tilida **o’g’il** so’zi faqatgina inson bolasiga nisbatan ishlatiladi (O’TIL,V,203). Demak, bugungi kunda leksemaning ko’hna manbalarda ko’rsatilgan uchinchi ma’nosi iste’moldan chiqqan.

Qiz leksemasi qadimgi turkiy til hamda XI asr manbalarida quyidagi ma’nolarda ishlatilgan: 1) “voyaga yetmagan qiz”: *Oḡul sekizinç orduluḡ qız törtünç orduluḡ bolur* – O’g’il sakkizinchi saroyda, qiz esa to’rtinchi saroyda bo’ladi; 2) “qiz” (farzand): *Yalawaç aṇa berdiki eki qızın* – payg’ambar unga ikki qizini nikohlab berdi; 3) “xizmatkor, oqsoch”: *Anası qatun ... beş yüz qızlar quwraqın* – uning onasi zodagon ayol ...atrofida 500 ta oqsochi bor (DTS,449). “Qisasi Rabg’uziy”da so’zning dastlabki ikkita semasi qayd qilingan: *Qačan Qābil tuḡdı ersā anıñ birlä bir qız tuḡdı* (15v3); *Nuhnun bir qızı bar erdi, birāḡü qolḡalı keldi, berāyin tedi* (27v10) [– B.145.]

Mazkur ikki ma’no “Mahbub ul-qulub” asari va hozirgi o’zbek adabiy tilida (O’TIL,V,292) ham saqlanib qolgan: *Har qizki, erur yomon liqolig* (MQ,81); *Taṇ atqaç er va xatunı kasb üçün tarqaşib, oḡul va qızları köy va köçädä bütrāşib* (MQ,30).

Yigit leksemasi asarda “yigit, yosh” ma’nosini anglatgan: *Saādatmand ul yigitdürki, şahvat mayli qılmas* (MQ,63).. Atama ilk bor “Oltun yorug” asarida kelgan: ... *qarılariḡ yigit qılmaq* – qarilarni yigit qilmoq (DTS,260). XI asr manbalari, xususan, “Devon”da o’z semasini davom ettirgan: *yigit yazuqsuz bolmas* (MK,III,24). Shuningdek, Mahmud Koshg’ariy boshqa bir joyda *jigitni* «har narsaning yoshi» deb izohlaydi (MK,III,14). Demak, bu so’z eski turkiy tilda insondan boshqa narsalarga nisbatan ham qo’llangan. U hozirgi o’zbek tilida faqatgina odam bolasiga nisbatan istifoda etiladi. Ko’rinadiki, *jigit* leksemasining XI asrdan boshlab faqat insonga nisbatan qo’llanilib, ma’nosi toraygan. Lekin bugungi kunga kelib mazkur so’z semantikasida kengayish sodir bo’lgan. Masalan, «O’zbek tilining izohli lug’ati»da bu so’zning bir nechta ma’nolari mavjud: «jinsiy va jismoniy jihatdan voyaga yetgan erkak», «umuman, yosh erkak, yosh kishi», ko’chma ma’noda «er kishi, jasur odam, mard», «qizning ko’ngil qo’ygan kishisi, sevgilisi», «biror harbiy to’daga, guruhga mansub bo’lgan erkak kishi», «o’ziga nisbatan yoshi kichik kishiga murojaat» (O’TIL,II,266-267).

“Kuz bilan bahor oralig’idagi fasl” tushunchasini anglatgan **qış** so’zi birinchi marta Bilga xoqon bitigtoshida keltirilgan: *Qışın Qıtay tapa sülādim* – Qishda Xitoyga qarshi qo’shin tortdim (DTS,448). Leksema “Devonu lug’atit turk” da o’zining asl ma’nosini saqlaydi: *Qış qonuqıot* – (I,320). Atama eski o’zbek tili, “Mahbub ul-qulub”da ham qo’llanishda bo’lgan: *Bir qış keçäsi ma’suqi devāri tubida vasli umidi bilā pābast* (MQ,37). Zamonaviy o’zbek adabiy tilida “yil fasllaridan biri (O’rta Osiyoda dekabr, yanvar va fevral oylarini o’z ichiga oladi)” bildiradi (O’TIL,V,333).

Ahmad Yugnakiyning “Hibatul haqoyiq” asarida **az-** “to’g’ri yo’ldan adashmoq” ma’nosida ifodalangan: *Takabbur libasın keyib az salın*. Ushbu so’z ilk bor Turfon matnlarida ayni ma’noda keltirilgan: *Yol azsar ew tapmaz* – yo’ldan adashgan kishi uyini topa olmas (DTS,72). Yusuf Xos Hojibning “Qutadg’u bilig” asarida “yo’ldan chiqmoq”, “adashmoq” ma’nolarida uchraydi: *Azıp yügrür erdim ayu berdi yol* – yo’ldan adashib yurar edim, tangri yo’l ko’rsatdi; *köniliktä azmiş özüm*

ADABIYOTSHUNOSLIK

– men haqiqat yo'lidan adashdim (DTS,72).. Ushbu fe'l tadqiq qilinayotgan manba va hozirgi o'zbek adabiy tilida ham dastlabki ma'nosida ko'zga tashlanadi. *Tā qaysi ariğ tiynatliğ yoldin azmiš bolğay* (MQ,37); *Egri — ozadi, to'g'ri — o'zadi* (O'TIL,II,98).

Garchi dostonida **aq** sifati ishlatilmagan bo'lsa-da, u ilk bor "Irq bitig"da "kulrang, bo'z" (ot tusi) ma'nosida ishlatilgan: *Aq bisi qulunlamiš* – kul rang biyasi qulunladi. Mazkur leksik birlik Turfon matnlarida ko'chma ma'noda "yaxshi ta'sir ko'rsatadigan, ko'ngildagidek, ijobiy" semasini anglatgan: *Aq qiš'in az* – insonga xush yoqadigan ishing kam (DTS,48). Mahmud Koshg'ariyning lug'atida so'zning dastlabki ma'nosi saqlanib qolgan holda, uning yangi "oq" semasi rivojlanadi: *Aq bulut* (MK,I,258). Havzrat Navoiy "Mahbub ul-qulub" asarida leksemani ushbu ma'noda istifoda qilgan: *Andin kečälär atrāk zuafāsi iši orğūštak va affāl varzīši aq sōñāk* (MQ,10). "O'zbek tilining izohli lug'ati"da mazkur sifatning "qor, sut, paxta rangidagi", "oq tusga moyil, tiniq", "aroq" kabi 11 ta ma'nosi keltiriladi (O'TIL,II,183).

Oñ leksik birligi moniy yozuvidagi yodnomalarda, Mahmud Koshg'ariy "Devon"i hamda Turfon matnlarida "gavdaning yurak o'rnashgan tomonga qarama-qarshi joylashgan tarafi", "to'g'ri" ma'nolarini bildirgan (DTS,367). Leksema keyingi davrlarda ham zikr qilingan ma'nolarda qo'llanilgan. Buni "Mahbub ul-qulub" asarida yaqqol ko'rish mumkin: "o'ng": *...sol közni xār, oñ közni aziz bilgāy* (MQ,49); "to'g'ri": *Xatā rāyi oñ kelmāsā, daxlsizlārgā širkat* (MQ,12). Demak, *oñ* so'zining zikr etilgan sememalaridan birinchisi denotativ, qolgani konnotativ ma'no hisoblanadi. Hozirgi o'zbek adabiy tilida leksemaning qayd etilgan semalari bilan birga qo'shimcha ma'nolari ham kuzatiladi (O'TIL,V,162-163).

"Quruqlikning suvga to'lgan (suv qoplagan), atrofi berk, chuqurlikdan iborat tabiiy suv havzasi"ni ifodalagan **köl** (O'TIL,II,517) so'zi Kultegin bitigtoshi va Turfon matnlarida uchraydi: *Quğu quš uči kölingä qonmas* - oqqush o'z ko'liga qo'nmasdan uchib ketdi (DTS,313). "Devon"da quyidagi ma'nolarda kelgan: "hovuz", "to'planib qolgan suv, ko'l"; "dengiz": *köl köpügi* (MK,III,148-149). O'rganilayotgan yodnomada leksemaning bosh (denotativ), ya'ni "suv to'planadigan joy, ko'l" ma'nosi mavjud: *Čun ul zebi tāj mulk xirāji erdi, tapqanğa köl nimä va kirāmand sila va'da boldi* (MQ,45).

NATIJALAR VA MUHOKOMA

Til taraqqiyoti davomida bu so'z ham semantik differentsiatsiyaga uchragan: «suv saqlash uchun xizmat qiladigan, maxsus qazilgan chuqurlik» (O'TIL,V,542) *hovuz* leksemasi bilan; «quruqlikning suvga to'lgan (suv qoplagan), atrofi berk, chuqurlikdan iborat tabiiy suv havzasi» (O'TIL,II,453) *ko'l* leksemasi bilan; «okeanning quruqlikka tutashgan yoki quruqlikka yorib kirgan bo'lagi, okeanning quruqlik yoki orol va yarimorollar bilan ajralgan qismi» (O'TIL,I,597) *dengiz* leksemasi bilan ataladigan bo'lgan. *Köl* so'zining dastlab har qanday suv havzasiga nisbatan qo'llangani, keyinchalik ma'noda torayish voqe bo'lib, daryo, dengizlarni anglatmay qo'ygani mutaxassislar tomonidan ham ta'kidlanadi (O'TEL,I,25). Qadimda *daryo*, *dengiz* so'zlari o'rnida *suw* so'zidan ham foydalanilgan: Masalan, *Etil suwī aqa turur* (I,67). *Etil* qipchoq ellaridagi bir daryoning nomi, I.Kormushin izohiga ko'ra, *Etil* Volga daryosi yoki Volga daryosi Kama irmog'i bilan (I,67). Demak, hozirgi o'zbek tilida *ko'l* so'zining, yuqorida ta'kidlanganidek, faqat bitta ma'nosi, ya'ni «quruqlikning suvga to'lgan (suv qoplagan), atrofi berk, chuqurlikdan iborat tabiiy suv havzasi» ma'nosi mavjud. «Devon»da, shuningdek, «dengiz» ma'nosini ifodalovchi *teñiz* so'zi ham qo'llangan (III,240). Asarda *köl* so'zining ko'chma ma'noda *köl ħrkin* tarzida qarluqlarning kattalariga nisbatan qo'llangani haqida ham ma'lumot beriladiki, bu «limmo-lim ko'l kabi aqli ko'p, aqli to'lgan, aqli to'plangan odam» demakdir (I,90) [2–B.60.]..

Hozirgi o'zbek adabiy tilida qo'llanmaydigan turkiy so'zlar. Leksema ifodalagan tushunchani anglatuvchi boshqa so'zning shakllanishi natijasida (u ichki imkoniyat asosida yasalgan yoki olinma leksema bo'lishi mumkin) uning iste'mol doirasi toraya boradi. Bir qator semalari bilan faol qo'llangan so'zlar semantikasida torayish kuzatiladi. Keng qo'llanilmagan leksemalar iste'moldan chiqadi, arxaizmga aylanadi. Bu jarayon tilning ichki qonuniyati asosida yuz beradi [3.-B. 116.].

Aytish joizki, "Mahbub ul-qulub" asarida qo'llanishda bo'lgan bir qator leksik birliklar zarur turli yangi so'zlar paydo bo'la borganidek, turmush uchun keraksiz so'zlar sifatida bugun iste'moldan chiqib ketgan. Ular jumlasiga quyidagi so'zlarni kiritish mumkin: *tüz* – to'g'ri; aynan, bir xil, *ilik* - qo'l, *abušqa* - keksa, *ayağ* - qadah, *bürünjak* - ro'mol, *yağliq* - ro'mol, *ötmak* - non, *bürč* -

qarz, *ağir* - qimmat, *qamgʻaq* – oʻsimlik, *bilig*, *čerik* – qoʻshin, *ayalguči* - ashulachi, *itmākči* – navvoy, *asiğ* – foyda, *ariğ* – toza, *suyurğal* – sovgʻa, *tunbān* – ishton, *bavarči* – oshpaz, *yasaq* – tartib, qoida, *öksük* – kam, oz.

“Koʻpaytirmoq, qoʻshimcha qilmoq” maʼnosidagi **aš-as-** (DTS,62) feʼli bilan **-(i)ğ** qoʻshimchasidan yasalgan **asiğ** soʻzi Turfon matnlarida “foйда” maʼnosini anglatgan: *Yunt kündä asiğ bolur* (DTS,60). Yusuf Xos Hojibning “Qutadgʻu bilig” asarida “naf”, “foydali” semalarini bildirgan: *Öküš sözdä artuq asiğ körmädim* – koʻp soʻzlashda foyda, naf koʻrmadim (DTS,60). Qayd etilgan soʻz “Hibatul haqoyiq” asarida “daromad”, “manfaat, ijobiy natija” maʼnolarida qoʻllanishda davom etgan: *Tavar asiğ nemiš barursan yalın; Baqıǵlı, oquǵlı asiğ alsu tep* [⁴–B.37.]

Alisher Navoiy tekshirilayotgan asarda mazkur leksemaning “daromad”, “naf, manfaat” semalaridan foydalangan: *Mundaq kišiniñ maqsudı tamām asiğ bolmasa va bu asiğ husuli üçün ranji qattıǵ bolmasa...*(MQ,26); *Soñida pušaymānliǵı ne asiğ* (MQ,80). Ayni paytda, “Mahbub ul-qulub”da ushbu soʻzning arabcha **fāyda**, **naf** maʼnodoshlarini uchratamiz: *Muqbi ladab va tavāzuʻ fāydasidin gavxari maqsud tapib* (MQ,45); *...bihār amvāji talātumdin naf va zarar körgän* (MQ,26).

Tüz soʻzi Kul tegin bitigi, Turfon matnlari, “Qutadgʻu bilig”, “Devonu lugʻotit turk” manbalarida “tekis yer”, “bir xil, aynan”, “ishonchli, haqiqiy” (koʻchma) kabi maʼnolarda koʻzga tashlansa (DTS,602), “Oʻzbek tilining izohli lugʻati”da uning “sayhon, tekislik”, “boʻz yer” (OʻTIL,II,218) sememalari koʻrsatib oʻtilgan. “Tafsir”da “tik, toʻgʻri”, “tekis yer” maʼnolarini anglatgan: *Boyı tüz yüzi körkülg* (138,1); *Tamuğqa tüšärlär netäg kim tewä kabi түздä tayırlar* (131,10) [⁵ – B.83].

Tadqiq etilayotgan manba tilida leksemaning uchta maʼnosi kuzatiladi:

a) “bir xil, aynan”: *Šaheki, sidqı anıñ tengri birlä tuz bolğay* (MQ,15;

b) “yaxshi, durust”: *Muharrirki, tahriri tüz pisandidadur, agar bir bayt bitir, agar yüz* (MQ,21);

v) “toʻgʻri”: *Nāsavāb xayālī tüz çıqmasa* (MQ,12); *...tüz yolğa kirarniñ hidāyati bu ermiškim...*(MQ,37). Bu oʻrinda leksema asardagi turkiy **on**, forsiy **rāst** va arabcha **haq**, **haqiqiy** istilohlari bilansinonimik qatorni tashkil etgan: *Xatā rāyi on kelmäsä, daxlsizlarga širkat, balki naqiz tutqanlarğa ziyāa tuhmat* (MQ,12); *Bāvujude ulki, on sözidin ittifaqe biri ham rāst kelmäs* (MQ,26); *Haq anıñ qašida bātıl, xiradmand anıñ aqidasida jāhil* (MQ,12); *Maʼni ahli haqiqati maxfiy va surat ahliniñ haqiqiy daʼvi* (MQ,36).

«Tozalanmoq, toza boʻlmoq» maʼnosini bildirgan **ari-** (DTS,51) feʼli bilan **-ğ** qoʻshimchasidan yasalgan **ariğ** soʻzi qadimgi turkiy tilda «toza», «olijanob», «haqiqiy» maʼnolarini ifodalagan boʻlsa (DTS,51-52), “Qisasi Rabgʻuziy” asarida «toza», «pok, gunohsiz» semalarini anglatgan: *Aydi: bu nāvāndin aqa turğān suw ariğ-mu ya ariğsiz-mu erkän?* (100r20); *Yusuf aydi: men ariğ-men, yazuqim yoq* (84r9) [⁶– B.56.].

“Mahbub ul-qulub” asarida ushbu atamaning «toza» maʼnosi kuzatiladi: *Tā qaysi ariğ tiynatliğ yoldin azmiš bolğay va qayu pāk xilqatliğ jādadın çıqib* (MQ,37). Bu orqali zikr etilgan leksema asardagi fors-tojikcha **tāza**, **pāk** oʻzlashmalari bilan sinonimik munosabatga kirishgan: *Ačuğ čehrası tāza guldin nišān* (MQ,75); *Tüšsä najāsāt icrā yuğay kimsä anı pāk* (MQ,81).

“Bilim” tushunchasi ilk marta Kul tegin bitigtoshida “bilim-tajriba orttirmoq” maʼnosini anglatgan **bil-** feʼlidan **-(i)ğ** affiksi orqali yasalgan (OʻTEL,I,50) **bilig** leksemasi yordamida ochib berilgan: *Ayiğ bilig anta öyür ermiš* – ular u yerdan oʻzlariga yomon bilimlarni oʻzlashtirib olgan (DTS,99). Leksema “Devonu lugʻatit turk” da oʻzining asl maʼnosini davom ettirgan: *Ula bolsa yol azmas, bilig bolsa söz yazmas* – belgi boʻlsa odam yoʻldan adashmaydi, bilim boʻlsa kishi soʻzda yanglishmaydi (MK,I,108). Shuningdek, Mahmud Koshgʻariy ushbu soʻzning “aql, idrok”, “hikmat” (I,367) maʼnolarini ham koʻrsatib oʻtadi: *Bilig kiši ara ülüglüg ol* – aql insonlar oʻrtasida taqsimlangan (DTS,100). Berlin toʻplamidagi uygʻur yozuvida bitilgan hujjatlarda leksik birlikning toʻrtinchi, yaʼni “ehtiyotkorlik” maʼnosi uchraydi: *Yiti biligin yarmiš kergäk* – yarani juda ehtiyotkorlik bilan ochish lozim (DTS,100). “Qisasi Rabgʻuziy” tilida **bilig** leksemasi asosan “bilim – tajriba”, “hikmat” semalarini anglatish uchun xizmat qiladi: *Sulaymān aydi bu biligni kimdin ögrändiğ?* (139v8); *Aymišlar: ul ganjda bir altun taxtada bar edi bilig sözläri bitiglig, söz bu erdi* (131r3) [⁷ – B.136.].

“Mahbub ul-qulub” asarida leksik birlikning **bilik** fonetik shakli ishlatilganiga guvoh boʻlamiz: *Bilikigʻa magʻrur, bilur elga maʼyub va tengrigʻa maqhur* (MQ,57).

Shu oʻrinda taʼkidlash kerakki, shoir keltirilgan maʼnoni yoritish uchun arabcha **ʼilm** maʼnodoshidan ham foydalangan: *...bilmäs ilmni ayturğa murtakib bolmasa...* (MQ,18). Bu soʻz asli

ADABIYOTSHUNOSLIK

“bildi, bilimli bo’ldi” ma’nosini anglatuvchi **‘ailma** fe’lining I bob masdari hisoblanib, ilk marta “Qutadg’u bilig” (DTS,209) dostonida uchraydi. O’z-o’zidan yon bo’ladiki, o’zlashma XI asrdan boshlab *bilig* so’zi bilan sinonim sifatida qo’llanib kelingan (O’TEL,II,161).

XULOSA

Til tizim sifatida uzluksiz harakatda, rivojlanishda bo’lib turadi. Shundan kelib chiqqan holda «Mahbub ul-qulub»dagi turkiy so’zlarning hozirgi o’zbek adabiy tiliga munosabatini o’rganish shuni ko’rsatdiki, jamiyatda yuz beradigan ijtimoiy-siyosiy jarayonlar, ilmiy-texnikaviy taraqqiyot, iqtisodiy va ma’rifiy sohalaridagi o’zgarishlar, yangilanishlar ta’sirida tilning lug’at boyligida yangi so’z va atamalarining vujudga keladi, ayni paytda, ma’lum leksemalar eskirib, tarixiy kategoriyaga aylanadi.

Shartli qisqartmalar

DTS – Древнетюркский словарь. –Л.: Наука, 1969.- 676 с.

ESTYA – 1) Севортян Э. Этимологический словарь тюркских языков. Общетюркские и межтюркские основы на гласные. -М.:Наука, 1974. -767 с.

MK– Mahmud Koshg’ariy. Devonu lug’otit turk / Tarjimon va nashrga tayyorlovchi S.M. Mutallibov. I-III. –T.: Fan, 1960-1963.

MQ – Navoiy. Mahbub ul-qulub. Mukammal asarlar to’plami. Yigirma tomlik. O’n to’rtinchi tom. – Toshkent: Fan. 1998.

O’TIL – O’zbek tilining izohli lug’ati. I-V. -T.: O’zbekiston milliy entsiklopediyasi, 2006-2008.

ADABIYOTLAR RO’YXATI

1. Abdushukurov B. Turkiy manbalar leksikasi. – Toshkent: BOOKMANY ‘RINT, 2022. – B.145. (Abdushukurov B. Lexicon of Turkish sources. - Tashkent: BOOKMANY ‘RINT, 2022. - P.145.)

2. Rozikova G. Mahmud Qoshg’ariy «Devonu lug’otit turk» asaridagi ot leksemalarning semantik, funksional va uslubiy xususiyatlari. Filol. fan. dok. diss. – Farg’ona, 2021. –B.60. (G. Semantic, functional and stylistic characteristics of noun lexemes in the work "Devonu lug’otit turk" by Mahmud Kashgari. Philol. science. doc. diss. - Ferghana, 2021. - B.60.)

3. Dadaboyev H., Hamidov Z., Xolmanova Z. O’zbek adabiy tili leksikasi tarixi. –T.: Fan, 2008. –B. 116.(Dadaboyev H., Hamidov Z., Kholmanova Z. History of the lexicon of the Uzbek literary language. -T.: Science, 2008. -B. 116.)

4. Sindorov L. Ahmad Yugnakiyning “Hibat ul - haqoyiq” dostoni leksikasi. – Toshkent: Muharrir, 2022. –B.37. (Lexicon of Sindorov L. Ahmad Yugnaki's epic "Hibat ul-hagayiq". - Tashkent: Muharrir, 2022. - P.37.)

5. Sindorov L. Ahmad Yugnakiyning “Hibat ul - haqoyiq” dostoni leksikasi. – Toshkent: Muharrir, 2022. –B.83. (Lexicon of Sindorov L. Ahmad Yugnaki's epic "Hibat ul-hagayiq". - Tashkent: Muharrir, 2022. - P.83.)

6. Abdushukurov B. Turkiy manbalar leksikasi. – Toshkent: BOOKMANY RINT, 2022. – B.56. (Abdushukurov B. Lexicon of Turkish sources. - Tashkent: BOOKMANY RINT, 2022. - P.56.)

7. Abdushukurov B. Turkiy manbalar leksikasi. – Toshkent: BOOKMANY RINT, 2022. – B.136. (Abdushukurov B. Lexicon of Turkish sources. - Tashkent: BOOKMANY RINT, 2022. - P.136.)